

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. ХАСКОВО, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, III-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТРАТИМИР Г. ДИМИТРОВ

Членове: БОРЯНА П. БОНЧЕВА-
ДИМИТРОВА
КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Р. В. Н.
в присъствието на прокурора А. Х. П.
като разгледа докладваното от КРАСИМИР Д. ДИМИТРОВ Частно
наказателно дело № 20245600200141 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 17 от ЗЕЕЗА във връзка с чл. 16 от ЕКЕ.

Образувано е по искане на Окръжна прокуратура - Хасково да бъде уважена молбата за екстрадиране на Д. О., гражданин на ***, както и да се постанови постоянна мярка „задържане по стража” на същото лице. Твърди се, че молещата държава е изпълнила всички изисквания на чл. 12 от ЕКЕ и чл. 9 от ЗЕЕЗА, с приложени проверени копия на съдебните актове удостоверяващи, че лицето е търсено от съдебните органи на молещата държава с цел изтърпяване на наложено наказание лишаване от свобода, с оглед на което е била поискана и екстрадицията. Деянието представлявало престъпление по Наказателния кодекс на Република Турция и по наказателния закон на Р България, наложеното наказание е „лишаване от свобода” за повече от една година, не е изтекла давността за изпълнението му. Поради тези съображения, прокурорът от ОП - Хасково в съдебно заседание пледира искането за екстрадиция да бъде уважено.

Защитникът на поисканото за екстрадиция лице счита искането основателно. О. споделя изложеното от защитника му и изразява съгласие за незабавно предаване на турските съдебни власти.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, констатира следното:

Налице са условията по чл. 9 от ЗЕЕЗА и чл. 12 от Европейската конвенция за екстрадиция и конкретно - има молба и придружителните документи към нея. От приложените към делото материали е видно, че е постъпила писмена молба от Главна прокуратура гр. Айдын на Република Турция до ВП на Република България за екстрадиция на турски гражданин – О., с цел изтърпяване на наложено наказание. Тази молба е постъпила чрез МВнР на РБ до ВП. Към молбата са приложени документите, посочени в цитираните разпоредби – оповестение/уведомление № 2022/1-1383 от 31.01.2024г. Главна Републиканска прокуратура гр. Айдын за осъдения за който се иска екстрадиция, описание на процеса от постановяване на присъдата до изпълнението ѝ, фактите и доказателствата на които се основава съдебния акт; давността за изпълнението на наказанието, гаранции. Наличен е и акт на същата прокуратура от 25.10.2022г. по досие № 2022/1-444 Заповед за арестуване, както и съдебното решение № 2020/645-К по дело № 2020/252-Е, пр.пр. № 2018/3418 от 02.11.2020г., както и решение на Апелативен съд – Измир, Република Турция, с което жалбата против първоинстанционното решение е била отхвърлена. Към материалите по делото е наличен заверен превод от Наказателния Кодекс на Република Турция. Престъплението, за което се иска екстрадирането на лицето, е подробно описано в съдебните актове на съдилищата, като е квалифицирано като "придобиване на материални блага, чрез използване на чужди кредитни карти" – престъпление по чл. 245/1 от НК на молещата Държава, за което на поискания за предаване е било наложено наказание лишаване от свобода за срок от 3 години. Според съдебните актове на институциите в Турция престъплението, за което е търсен О. е било извършено в периода 29.09.2016г. в Айдын/Меркез.

При така описаната фактическа обстановка съдът счита, че в случая са налице предпоставките за допускане екстрадицията на исканото от молещата държава лице. Молбата за екстрадиция съдържа всички реквизити, посочени в чл. 9, ал. 2 от ЗЕЕЗА. Описаното в молбата за екстрадиция деяние представлява престъпление, както по закона на молещата държава – Република Турция, така и по Наказателния кодекс на Р България. Квалификацията на престъпленията по молбата на молещата държава, е аналогична на престъпление по чл. 249, ал. 1 от НК на Р България. За престъплението на О. е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три години. За същото престъпление НК на Р България предвижда наказания „лишаване от свобода“ и друго по-леко. Не са налице и основания за отлагане на екстрадицията или за временна екстрадиция – чл.18 от ЗЕЕЗА.

В този смисъл съдът намира, че са налице условията на чл. 5, ал. 1 от ЗЕЕЗА, за да бъде допусната екстрадицията на исканото лице. На второ място, не е налице някое от условията на чл. 6, чл. 7 или чл. 8 от ЗЕЕЗА, при наличието на които съдът може или задължително следва да откаже екстрадицията на лицето. Исканото за предаване лице не е български гражданин, пълнолетно е, според българското законодателство, не се ползва с имунитет от наказателно преследване по законите на Р България и не му е било предоставено убежище. Съществено значение има обстоятелството, че в молещата Държава на исканото за предаване лице ще бъдат гарантирани всички права в наказателното

производство по чл. 3 от ЕКЗПЧОС.

След като не намира основание за отказ на искането за екстрадиция, молбата за екстрадиция на О. от Република България в Република Турция е основателна и следва да се уважи.

Водим от изложеното и на основание чл. 17, ал. 7 от ЗЕЕЗА, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА екстрадиция по молба от 31.01.2024г. на Главна прокуратура Айдын, Република Турция и предава Д. О., роден на *****г. в ***, ***, *** гражданин на съдебните власти на Р Турция за изпълнение на наложено наказание лишаване от свобода по влязло в сила решение № 2020/645-К, постановено по дело № 2020/252-Е от 02.11.2020г. на Първи тежък наказателен съд на гр. Айдын.

Взема по отношение на Д. О. постоянна мярка за неотклонение „Задържане под стража“ до фактическото му предаване на молещата държава.

Решението е окончателно.

Незабавно да се уведомят Министерство на правосъдието и ВКП.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____